

"అరుణా! నా మాట విను వాళ్ళు మనల్నితో అవ్వాయంగా అహ్వనించారు అటువంటప్పుడు మనం వెళ్ళకపోతే బాగుండదు! అన్నాడు శర్మ

మీరు వెళ్ళండి, నేను రాను! అంది బచ్చితంగా అరుణ

మనిషి రమ్మని చెప్పినప్పుడు నేనొక్కడినే వెళితే ఏం బాగుంటుంది? వాళ్ళు మరోలా అనుకోవచ్చు నా మాట విని తొందరగా తయారవ్వండి! అన్నాడు బ్రతిమలాడుతూ శర్మ

అబ్బబ్బ రాను రాను అని నా నోటితో ఎన్ని సార్లు చెప్పినారు ఈ పనులు తాడుతో నేను నలుగుర్లోకి రాలేనండీ! అంది మెడలో పసుపుతాడు వైపు చూసుకుంటూ అరుణ

'అక్కడ ఎవరి హడావిడిలో వాళ్ళుంటారు నువ్వు పసుపుతాడు వేసుకోవ్వావో - పచ్చని బంగారం గొలుసు వేసుకోవ్వావో ఎవరూ చూడరు కాని బయల్పడు!' అన్నాడు శర్మ

'పెళ్ళయి ఇన్నేళ్ళయింది పున్నది పోగొట్టారే తప్ప వీసమెత్తు బంగారం కొనలేకపోయారు మీకేం తెలుసు అదవాళ్ళ సంగతి! ఇలాంటి పెళ్ళిళ్ళలో - పేరంటాలలో కట్టుకున్న పీఠల మీదా - పెట్టుకున్న పసుపుల మీదే వుంటాయి వాళ్ళ కళ్ళు అంది మొహం చెడ్డైపోతున్నది అరుణ

"అయితే నన్నిప్పుడేం చెయ్యమంటావ్? అనవారంగా అన్నాడు శర్మ

'నేను రావడం తప్పదనుకుంటే మీ మిత్రుడు గోపాల్ గారి దగ్గరకెళ్ళి, అయిన భార్య పసుపువేస్తేనా ఇవ్వమని అడిగి తీసుకురండి! అంది అరుణ

'ఏమిటి, వాళ్ళ నడిగి పసుపు తెచ్చుంటావా నన్ను? పెళ్ళికి వెళ్ళడమైనా మానేస్తా గాని చస్తే నేనలాంటి పని చెయ్యను!' అన్నాడు కోపంగా శర్మ

మరి మంచిది పూరుకోండి! అంది నిర్దిష్టంగా అరుణ

అరుణ మొండితనం చూస్తూంటే శర్మకు ఒళ్ళు మండుకోచింది అయినా అరుణ నేమనలేకపోయాడు తమ పరిస్థితి తెలిసి అరుణ ఎందుకింత పట్టుబడుతుందో అతడికి అర్థం కాలేదు గోపాల్ కుటుంబంతో తమకు పరిచయం వున్నా పసుపు ఎరువు కావాలని ఎలా అడగటం?

తీరా వాళ్ళు కాదంటే ఎంత బాధ! ఇంత హైరానాపడ్డం కంటే పెళ్ళికి వెళ్ళడం మానుకుంటే మంచిదన్న నిర్ణయానికి వచ్చి, ఏదో పుస్తకం తీసి తిరగేస్తూ కూర్చున్నాడు శర్మ ఆ ప్రసక్తి వదిలిపెట్టి తన పన్ను చూసుకోసాగింది అరుణ

ఇంతటికి కారణం - ఆ పూర్వోనే పున్న శర్మ ముఖ్య బంధువులంద్లో పెళ్ళి రాత్రి పదకొండు గంటలకు ముహూర్తం! పెళ్ళికి రెండు రోజుల ముందే రమ్మని చెప్పారు వాళ్ళు. ఏదో మాట వరసకన్నారసే, పెళ్ళి రోజు వెళ్ళొచ్చిన మాట్లాడక పూరుకున్నాడు శర్మ అయితే వాళ్ళు పూరుకోకుండా ఆ రోజు ఉదయం మళ్ళీ మనిషిని పంపించారు అఫీసుకు సెలవు పెట్టేందుకు వీలుగాక దావడంతో సాయంత్రం

ఎరవు సామ్మ

"లక్ష్మీ స్రీనివాసన్"

మీరమ్మ

అరుణా, తనూ వస్తామని కబురు తెచ్చిన మనిషితో చెప్పాడు శర్మ అతను తప్పనిసరిగా రమ్మని మరోసారి చెప్పి - శర్మ పిల్లల్ని దృశ్యం వెంటబెట్టుకొని వెళ్ళిపోయాడు - శర్మ అవీసుకెడుతూ సాయంత్రం తనోచ్చేసరికి సిద్ధంగా వుండమని అరుణకు చెప్పాడు

తీరా సాయంత్రం శర్మ ఇంటి కొచ్చేసరికి చాలా ముఖావంగా వుంది అరుణ అదగ్గా అదగ్గా అసలు కారణం బయటపెట్టింది కనీసం మెళ్ళికి చిన్న గొలుస్తేనా లేకుండా వెళితే తననంతా చిన్న చూపు చూస్తారని అరుణ బాధ! ఆ మాట నిజమే అయినా ఆ లోటు పూర్వగలిగేది కాదు ఏదో చిన్న ఉద్యోగంతో సంసారం నెట్టుకొస్తున్న శర్మ ఇకముందు కూడా ఆ లోటు పూర్వగలిగేదన్న నమ్మకమూ లేదు ఇంట్లో అప్పుడప్పుడ ఎర్బడ్డ ఇబ్బందులకు అరుణ ఒంటి మీదుండే కొద్దిపాటి బంగారం వినాదో పారించుకుపోయింది. ఆ విషయం జ్ఞు ప్తొచ్చినప్పుడల్లా శర్మకేం బాధ కలుగుతుంది ఇలాంటి శుభకార్యాలు వచ్చినప్పుడు

ఆ బాధ రెడ్డింపు అవుతుంది అయినా అతడు చెయ్యగలిగింది లేదు సామాన్యుడు 'బంగారం' అనేదొ కలుందని మద్దిపోవాల్సిన రోజులవి

-పుస్తకం తిరగేస్తూన్నాడే కాని శర్మ దృష్టి దాని మీద లేదు వస్తామని చెప్పి వెళ్ళకపోతే పెళ్ళి వారేమనుకుంటారో నన్న అలోచన అతడి మనస్సును తొలుస్తోంది

ఇంతలో పెళ్ళివారింటి దగ్గర్నుంచి ఉదయం వచ్చినతను మళ్ళీ వచ్చాడు.

'ఇదేమిటి మీరోస్తారని ఎదురు చూస్తూంటే ఇక్కడ స్థిమితంగా కూర్చున్నాడు? అన్నాడతను లోపలికొస్తూనే

మళ్ళీ కబురు రావడంతో సిగ్గుపడ్డాడు శర్మ అతడికేం చెప్పాలో తోచలేదు

ఇంకా టైముంది కదా అప్పుడే తొందరెందుకని .." అన్నాడు కొన్ని క్షణాల తర్వాత ఏదో కటనకపోతే బాగుండదని

'భలేవారే నలుగురూ ఉంటే అదో సందడి!

ఏమీ మీరింకా అలాగే వున్నారా? తొందరగా బయల్దేరండి! అన్నాడతను అరుణను చూస్తూ

“అలాగేనండి అలాగే అంది ముఖాపంగా గుమ్మంలో నిలబడ్డ అరుణ

‘వచ్చేస్తారు కదూ! నాకింకా బజార్లో వస్తుంది నేను మళ్ళీ రాకుండా రావాలి మీరు’ అంటూ నవ్వుతూ వెళ్ళిపోయాడతను

ఇక మనం వెళ్ళకపోతే సభ్యతగా వుండదు అరుణ! ఈసారికి నీ పట్టుదల సడలించుకొని నా మాట దక్కించు! అన్నాడు ప్రాణేయ పూర్వకంగా శర్మ

మీ మాటేగాని నా మాట వినిపించుకోరా మీరు? నలుగుర్లోనూ నన్ను చిన్నబుచ్చడం మీకు సరదాగా వుందా? మీరెన్ని చెప్పినా ఏదొక వస్తువు లేకుండా నేను రాలేనండీ! అంది నిష్కర్షగా అరుణ

నీకిది న్యాయంకాదు అరుణ! మనకు లేనివి ఇప్పుడు కావాలంటే ఎలా వస్తాయి చెప్పు? అన్నాడు దీనంగా శర్మ

రావు గనకే గోపాలగారింట్లో ఏదైనా అడిగి తీసుకురమ్మంటున్నాను

నేనేమంటూ వెళ్ళి అడగను? అవిధ నీకూ తెలుసు కదా నువ్వెళ్ళి అడిగి తెచ్చుకోకూడదూ! అన్నాడు రాక్షాసూ శర్మ

మీరు అడగలేరు కానీ నేను వెళ్ళి అడగాలా? ఈ గొడవంతా దేనికి మీరెళ్ళి వచ్చేయండి పెళ్ళికి! అంది కుండబద్దలు కొట్టి నట్టు అరుణ

‘ఈ బోడి సలహా నువ్వు చెప్తావని కాదు అయిదు నిమిషాల క్రితం కూడా వస్తామని వాగ్దానం చేసి ఇప్పుడు నేనెళ్ళిట్లో వెళ్ళడం ఏమంత మర్యాద? సరే నువ్వు తయారవు సరే వెళ్ళి తెస్తాను! అని విన విన లాడుతూ బయటికొచ్చాడు శర్మ

వెళ్ళున్న శర్మను చూస్తూ తన పట్టుదల నెరవేరినందుకు చిన్నగా నవ్వుకొని స్నానం చేసినందుకు పెరట్లోకి నడిచింది అరుణ

అరగంట తరువాత తిరిగి వచ్చిన శర్మ - ఇదిగో గోలుసు అప్పుడే ఏదైంది భైము తొందరగా కదులు! అన్నాడు కోపంగా

నాదేం అలశ్యంలేదు వదండి! అంది, శర్మ

ఎరువు సొమ్ము

తెచ్చిన రెండు పేటల గోలుసు మెళ్ళో వేసుకొని, ఓసారి అడ్డంలో చూసుకోచ్చి అరుణ

తలుపు తాళం వేసి, రోడ్డు మీదికి చ్చి రిక్తలో పెళ్ళి వారింటికి బయల్దేరారు అరుణ, శర్మలు - వాళ్ళల్లోడకు చేరుకునేసరికి వాపు తక్కువ ఎనిమిదయింది

అప్పటికే భోజనాల కార్యక్రమం బోరుగా సాగుతోందక్కడ శర్మ బంధువులకు ఒకే ఒక ఆడపిల్ల అవడంచేత అన్ని ఏర్పాట్లూ బారీమెత్తున చేశారు వచ్చిన మట్టాలతో, స్పృహతులతో చాలా సందడిగా వుంది పెళ్ళి వారిల్లు ఎంత హడావిడిగా వున్నా అరుణ, శర్మలను సాదరంగా ఆహ్వానించారు వారు ఆలశ్యంగా వచ్చినందుకు మెత్తగా చివాట్లు కూడా పెట్టారు

అరుణ పూహించినట్టుగానే చాలా మంది ఆడవారు విలువైన నగలతో, బరిదైన పీరలతో పెళ్ళికి హాజరయ్యారు తమ తమ ఆడంబరాలి, అతిశయాలి ప్రదర్శించుకోడానికి ఆడవారి కంతకన్నా మంచి సమయం వుండదేమో!

ఎనిమిదన్నరయేసరికి భోజనాలు పూర్తయి - పెళ్ళి తెలివంగం మొదలైంది అంతా కల్యాణ మండపం దగ్గర చేరారు పెళ్ళిళ్ళు చెయ్యడంలో అనుభవజ్ఞులైన పేరయ్య శాస్త్రిగారు తన గంభీర కంఠంతో మంత్రాలు చదువుతూ పెళ్ళి కార్యక్రమాన్ని చాలా నిష్కతో జరిపిస్తున్నారు మంగళ సూత్ర దారణ పూర్తయ్యాక ఉత్సాహంతో ఉద్వేగంతో వమాపరులు పోటా పోటీలుగా తలంబ్రాలు పోసుకుంటున్నారు తమ పెళ్ళినాటి అ ముచ్చటను తల్చుకుంటూ అక్కడున్న ఆడా, మగా ఆ దృశ్యాన్ని ఆసక్తిగా చూస్తున్నారు

చటుక్కున అప్పుడే కరెంటు పోయింది అంతా చీకటిమయం పెట్టో మాక్కు భైట వెలిగించండి! అన్నా రెవరో కంగారుగా ఈ కరెంట్ ఎప్పుడూ ఇంతే ముందు భైట వెలిగింది వుంచుకోవడం తెలియదూ? అన్నారు మందలిస్తున్న దొరణిలో మరెవరో మొత్తాని క్షేమ నిమిషాల్లో పెట్టో మాక్కు భైట వెలిగించారు - ఆ వెంటనే కరెంటూ వచ్చింది

మరి కోస్తేపట్లో వివాహ కార్యక్రమం పూర్తయింది పూళ్ళో వాళ్ళంతా ఎవరింటికి వాళ్ళు వెళ్ళిపోసాగారు అరుణ శర్మలు కూడా పెళ్ళివారితో చెప్పు, పిల్లల్ని తీసుకొని బయల్దేరారు

సగం దూరం వచ్చాక ఎందుకో మెడ చూసుకున్న అరుణ, అయ్యో నా మెడలో గోలుసేనండీ? అంది హడలిపోతూ

ఉలిక్కిపడి శర్మ ఏమైంది గోలుసు? ఇంతవరకూ నిద్రపోతున్నావా? అన్నాడు కోపాద్రేకాలతో

లేదండీ, పెళ్ళి పందిట్లో నాలుగు సార్లు చూసుకున్నప్పుడు కూడా గోలుసు మెళ్ళోనే వుంది ఇంతలోనే ఏమైంది? ఇప్పుడెలాగండి బాబూ! అంది ఏడుపు గొంతుతో అరుణ

ఎలా అనే నిన్నడుగుతున్నాను? నువ్వంత జాగ్రత్తగా వుంటే గోలుసలా పోతుంది? తీవ్ర స్వరంతో అడిగాడు శర్మ

అంటే నేను అజాగ్రత్తగా వున్నానని మీ ఉద్వేగ్యమా నా మాట నమ్మండి! నేను చూసుకున్న నాలుగు సార్లు గోలుసు మెళ్ళోనే వుంది ఇంత చిత్రంగా ఎలా మాయమైందో అంటూ కొన్ని క్షణాలపాటు ఆలోచించి, బహుశా కరెంటు పోయినప్పుడే నా మెడలో గోలుసు పోయి వుండాలి కరెంటు వచ్చాక నేను చూసుకో లేదు ఒక్కసారి రిక్తా వెనక్కి తిప్పించండి అక్కడి కెళ్ళి అడుగుదాం! అంది శర్మలో నీళ్ళు సుడులు తెరుగు తుండగా అరుణ

పెళ్ళికోచ్చిన సగం మంది పైగా వెళ్ళిపోం! ఇప్పు తెవర్చుకుంటాం! కావాలని గోలుసు దొంగిలించిన వాళ్ళు తిరిగి ఇస్తారా? వద్దు వద్దు అంటున్నా నాచేత బలవంతంగా గోలుసు తెప్పించి - ఎంతవని చేశావో అరుణ! అన్నాడు శర్మ ఎందుకైనా మంచిది ఒక్కసారి పెళ్ళివారింటి కెళ్ళి చూద్దామండీ! అంది ఏదో ఆశతో అరుణ

ఏమిది చూసేది నీ మొహం నా మొహం! అదేమిటండీ అలా అంటారు! గోలుసు మన స్వంతమా పోత పోయిందని పూరుకోడానికి పోనీ మనకు కొన్ని స్థానమైనా వుందా? వెళ్ళి చూడకపోతే ఎలాగండీ?

నీకన్నీ తెలుసు అరుణ! మనకు లేనిది

గ మ వి త

వ్యక్తులపేర మీ రచనలు పంపితే వాటి పరిశీలనలో ఆలస్యం జరిగే ప్రమాదాలెక్కువ కనుక మీ రచనలన్నీ కూడా శీర్షిక పేరు కవరుపైన లేదా కార్డు పైన ఉదహరిస్తూ సంపాదకుడు, ఆంధ్ర సచిత వార పత్రిక, గాంధీ నగరం, విజయవాడ - 520 003 అన్న చిరునామాకి పంపండి.

-సం.

BA/B.Com. ఎంట్రన్స్ (ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వం)

ఏ దినార్ధిక లేకుండా 20 సం||లు నిర్దిష్టంగా బి.కె. సంవత్సరములో ఎంట్రన్స్ వారి B.A., B.Com. ఇంగ్లీషు, తెలుగు బూడియంలో చదువుపట్టుకు అత్యుత్తమ పోస్ట్ గ్రేడ్ కిరల్ శిక్షణ పేరిత వడ్డతిలో ప్రాయబహిస కోట్లు, తీర్మాన ఫలిత బహుకములకు ప్రోత్సాహ రూర/-MO

SRI LAXMI TUTORIALS
NEAR NEW BRIDGE, TENALI

Pin: 522201 (A.P.)

మోడర్న్ ఆర్ట్స్

ఫోటోగ్రఫీ, కలర్ ఫోటోగ్రఫీ, స్క్రిన్ ప్రింటింగ్ లను ఆధునిక కళలుగా పరిగణించ వచ్చును. మా సంస్థ నిపుణుల ద్వారా ఈ అన్ని కళల రహస్యాలు తెలుసుకోవడం, ఇవన్నీ కూడా మంచి ఆదాయమును చేపూర్చేవే హాండా ఉత్సాహాన్ని చేప హాబీలు కూడా.

ప్రాస్సిక్స్ కోసం ప్రాయండి :

Kalaimathi Nilayam (P)

Nanjai Thalaigur, 639204,

Perigar Dist., Tamilnadu.

కావాలనడం తెలుసు పోతే కొనిచ్చే స్త్రీమత లేదని తెలుసు అన్నీ తెలిసే గొలుసు పోగొట్టావో! నీ పచ్చిగాని అ గొలుసు దొరుకుతుందన్న నమ్మకం లేదు సరే, అది చూద్దాం! అంటూ రిక్తా వెనక్కి తిప్పుంచాడు శర్మ

అట్టిదికి వెళ్ళి బంధువులతో విషయం చెప్పాక శర్మ అనుకున్నట్టుగానే అన్నార్లు వాళ్ళు తమ ఇంట్లో అలా జరిగినందు కెంతగానో నొచ్చుకొని, కొంత సేపు పెళ్ళి పందిట్లో వెదికారు గొలుసు కనిపించలేదు చేసేది లేక బరువెక్కిన హృదయాలతో బాదతో అరుణా, శర్మలు ఇంటి కొచ్చారు

ఇంటి కొచ్చి రావడంతోనే వివరీతమైన తలపోటు ప్రారంభమైంది శర్మకు ఆ బాధ భరించలేక తలకు అమ్మతాంబాకం వట్టింది కళ్ళు మూసుకు పడుకున్నాడు పిల్లలు కూడా వెంటనే నిద్రలో పడ్డారు

అరుణ మాత్రం నిద్ర సంగతి మర్చిపోయింది అమె మనసు మనసులోలేదు భర్త కంత తలనొప్పి ముంచుకు రావడానికి కారణం తనే కాస్సేపటి భాగ్యం కోసం బలవంతంగా వస్తున్న తెప్పించి భర్త నెంత ఇరుకున పడేసింది తను తెల్లవారితో గోపాల్ వాళ్ళకేం సమాధానం చెబుతాడు శర్మ! గొలుసు పోవడం నిజమైనా ఆ విషయం వాళ్ళు నమ్ముతారా? నమ్మినా తమ వస్తువు ఖరీదు ఇవ్వమని పట్టుబడితే తన భర్త ఏం చెయ్యగలడు? ఏ పో! కానీల సంసారం గడపటానికే కష్టపడుతున్న శర్మ ఇంచు మించు మూడు వేలు ఎక్కడ నుంచి తెస్తాడు?? ఇలాంటి అలోచనలలో అమెకు మతి పోతోంది పొంగు కొస్తున్న దుఃఖాన్ని బలవంతాన నిగ్రహించుకునే ప్రయత్నం చేస్తోంది

* * * * *

తెల్లవారి శర్మ కళ్ళు తెరిచే సరికి, సర్వమూ పోగొట్టు కున్న దానిలా ఎదురుగా కూర్చొని వుంది అరుణ

'నువ్వసలు నిద్రపోలేదా?' అన్నాడు లేచి కూర్చొని శర్మ

సమాధానంగా పెదవి విరిచి; ఇప్పుడేం చేద్దామిందీ? అంది పీన స్వరంతో అరుణ

ఏం చెయ్యాలో నువ్వే చెప్పు? అన్న మాట ప్రకారం ఇప్పుడు గొలుసు పట్టుకొని ఇవ్వకపోతే ఇంకాస్సేపట్లో గోపాల్ ఇక్కడి కొస్తాడు ఉద్యోగం రిక్తై చేసి ఆ వచ్చిన డబ్బులో వాళ్ళ వస్తువు ఖరీదు ఇచ్చివేయడం తప్ప మరో మార్గం కనిపించడం లేదు అన్నాడు ఒక నిశ్చయానికి వచ్చిన వాడిలా శర్మ

అతడికా ఉద్యోగం కూడా లేక పోతే తామెన్ని బాధలు పడాలో తెలిసిన అరుణ భయంతో కంపించి పోయింది చేతులారా చేసిన పొరపాటు కామి తల్లిదిల్లి పోసాగింది అంతవరకూ దిగ మ్రొంగుతున్న దుఃఖం అనకట్టు తెగిన నదిలా పొంగి పారింది

అమె అవన్న గ్రహించిన శర్మ, బాధపడకు అరుణా! ఒక విధంగా చెప్పాలంటే మనం చాలా అదృష్ట వంతులం! గోపాల్ వాళ్ళని వస్తువు అడగ లేక- అతని దగ్గరే అరచై రూపాయలు బదులు తీసుకొని, నివ్వాలి అయినా పెళ్ళికి తీసుకొచ్చాలన్న ఉద్దేశ్యంతో రోడ్డు గోల్డ్ గొలుసు కొని తెచ్చాను నువ్వు పొరపడినట్లే అది బంగారపు గొలుసని పొరపడి ఎవరో నీ మెదలాది దొంగిలించారు అదే గోపాల్ వాళ్ళ దగ్గర వస్తువు ఎరపు తీసుకునుంటే

ఇప్పుడు నేను చెప్పినట్టు ఉద్యోగం రిక్తై చెయ్యడం తప్ప మరో మార్గంలేదు మనకు ఇది ఒకండుకు మంచిదే అయింది ఇక పూరుకో! అన్నాడు చిన్నగా నవ్వుతూ అశ్రుర్యంతో ఉక్కిరి బిక్కిలైన అరుణ, "ఎంత చల్లని మాట చెప్పారు ఇంకెప్పుడు ఎరపు సొమ్ముకోసం అశించనంది! నాకు బుద్ధిచ్చింది వున్నదానితో తప్పి వద్దం కన్నా మించిన అనందం మరొకటి లేదని తెలిపాచ్చింది! అంది తెలికపడ్డ హృదయంతో *